

ROEL HOUWINK

Maar ook dit eenzaam bolwerk werd ten leest geslecht:
een weggejaagde knecht brak bij haar binnen,
prentte zijn laarzen op haar smetloos linnen
en nam haar met een kort gebaar van recht.

DE IDIOOT

Zijn mond is hongerend en zacht.
Hij bouwt met bonte blokken als een kind,
maar waar het leven van de ziel begint
spieglen zijn oogen eenzaamheid en nacht.
Hij kan niet denken en niet spreken
en toch verstaat hij, God, Uw teeken,
wanneer Gij in de kille holte van zijn hand
het vlammend zegel van Uw liefde brandt.
Want zie, hij heft zijn oogen op en lacht
naar 't plotse fonklen van die zonnepracht.